

23 Νοεμβρίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΖΟΥΛΙΑ ΑΣΤΡΑΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτήτριες,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υποθέσεις Αρ. 312/91 & 370/91).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Δεν είναι απαραίτητη η προσωπική (απ' ευθείας) γνώση του Διευθυντή γύρω από την εργασία των υπαλλήλων — Επιτρεπτές οι πληροφορίες από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη πηγή — Αιτιολογία και συμφωνία των συστάσεων προς τα αντικειμενικά στοιχεία των φακέλων.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Έννοια όπως αποδόθηκε και στην απόφαση **Hadjisavva v. Republic**.

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Πότε είναι σαφής.

15 Με τις συναφείς προσφυγές τους οι αιτήτριες προσέβαλαν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Εκπαιδευτή Χειροτεχνίας στις Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

25 1. Έχει νομολογηθεί πως δεν είναι απαραίτητο η γνώση του Διευθυντή, ο οποίος προβαίνει σε συστάσεις, να είναι αποτέλεσμα απευθείας επαφής και γνώσης της εργασίας των υπαλλήλων, αλλά είναι δυνατόν να προέρχεται από πληροφορίες από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη πηγή.

Επίσης έχει νομολογηθεί σε σειρά αποφάσεων πως και όταν ακόμη οι συστάσεις του Διευθυντή Τμήματος στερούνται αιτιολόγησης, είναι έγκυρες εφόσον συνάδουν με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων.

5

Στην παρούσα περίπτωση η σύσταση του Διευθυντή ήταν εναρμονισμένη με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων και δεν βρισκόταν σε οποιαδήποτε αντίθεση ή αντίφαση προς αυτά. Συνεπώς δεν ετίθετο θέμα παραγνώρισης ή απόδοσης σ' αυτές περιορισμένης βαρύτητας εκ μέρους της Επιτροπής. Υπό τις περιστάσεις, η υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους σύσταση του Διευθυντή δεν ήταν παραπλανητική και η Επιτροπή ορθά την υιοθέτησε.

10

15

2. Είναι γνωστή νομολογιακή αρχή πως σε περιπτώσεις, όπως η υπό εξέταση, οι αιτητές θα πρέπει να αποδείξουν στο Δικαστήριο πως υπερείχαν έκδηλα του επιλεγέντος υποψηφίου. Αναφορικά με την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο "έκδηλη υπεροχή" παραπέμπω στο σχετικό απόσπασμα από την υπόθεση *Hadjisavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, στη σελίδα 78.

20

Οι αιτήτριες δεν έχουν αποδείξει ότι υπερείχαν έκδηλα του ενδιαφερομένου μέρους.

25

3. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης είναι σαφής εφόσον αναφέρονται τα συγκεκριμένα στοιχεία στα οποία η Διοίκηση στηρίξε την ουσιαστική κρίση της με τρόπο ώστε να είναι επικτός ο δικαστικός έλεγχος. Η σαφήνεια δεν είναι συνάρτηση της λεπτομέρειας, αρκεί η αιτιολογία να είναι σαφής, έστω και περιληπτική, εφόσον τα επιμέρους στοιχεία υπάρχουν αναλυτικά στο φάκελο. Η αιτιολογία που έδωσε η Επιτροπή στην υπό εξέταση υπόθεση, εφόσον παράθεσε όλα τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της πριν διαμορφώσει την τελική της κρίση, ήταν νόμιμη και επαρκής.

30

35

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

40

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Σκουφάρης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 467

Δημοκρατία ν. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56·

Mettas v. Republic (1985) 3 C.L.R. 250·

5 *Leonidou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1918·*

Louca & Others v. P.S.C. & Others (1989) 3(A) C.L.R. 672·

10 *Payiatsos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 321·*

Ζανόπουλος και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 516·

Παπαδάπουλος ν. Ε.Δ.Υ. (1991) 4(Γ) Α.Α.Δ. 2342·

15 *Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3101·*

Οικονόμου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 3716·

20 *Ξυστούρης κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 896·*

Παπαδοπούλου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2000·

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76·

25 *Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (Αρ.1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 2686·*

Δημητριάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1749·

30 *Ορφανίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2207·*

Προσφυγές.

35 Προσφυγές με τις οποίες οι αιτήτριες προσβάλλουν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη μόνιμη θέση Ανώτερου Εκπαιδευτή Χειροτεχνίας, Υπηρεσίες Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας από την 15.2.1991, αντί των αιτηριών.

40 *Α. Παπαχαραλάμπους, για την αιτήτρια στην 312/91.*

Α. Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια στην 370/91.

P. Πετρίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Καρακάννα για Κ. Μιχαηλίδη, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

5

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις παρούσες προσφυγές, οι οποίες 10
συνεκδικάστηκαν για το λόγο ότι στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία, οι αιτήτριες ζητούν:

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή 15
απόφαση του καθ' ου η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 15.3.91 και με την οποία προήγαγε την Τσιοβάνα Σεργίου-Σουρουλλά στη μόνιμη θέση Ανωτ. Εκπαιδευτή Χειροτεχνίας Υπηρεσίες Υπουργείου Εμπορίου και 20
Βιομηχανίας από την 15.2.91 αντί και/ή στη θέση των αιτητριών είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εμπορίου και 25
Βιομηχανίας με επιστολή του ημερομηνίας 25/7/1990 (Παράρτημα 1), ζήτησε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας να προβεί στις αναγκαίες διευθετήσεις για την πλήρωση μίας κενής θέσης Ανώτερου Εκπαιδευτή Οικοτεχνίας/Χειροτεχνίας στις Υπηρεσίες Εμπορίου και 30
Βιομηχανίας.

Η θέση ήταν θέση προαγωγής και η Επιτροπή, στη 35
συνεδρίασή της με ημερομηνία 10/8/1990 (Παράρτημα 2), αποφάσισε να επιληφθεί του θέματος πλήρωσής της σε μεταγενέστερη συνεδρίαση στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας.

Η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος πλήρωσης της 40
θέσης στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 21/12/1990 (Παράρτημα 3). Η Επιτροπή έλαβε κατ' αρχήν γνώση

- επιστολής εκ μέρους του δικηγόρου της αιτήτριας Κατσούρη-Θεοδοσίου, ο οποίος ζητούσε από την Επιτροπή να αποδώσει ειδική σημασία στην υπηρεσία και πείρα την οποία απέκτησε η αιτήτρια πριν από το 1978,
- 5 όταν διορίστηκε στη θέση Εκπαιδευτή Οικοτεχνίας/Χειροτεχνίας 1ης Τάξης, την οποία κατείχε έκτοτε (Παράρτημα 4).

- Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Γενικός
- 10 Διευθυντής του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας, ο οποίος έλαβε γνώση της πιο πάνω επιστολής του δικηγόρου της Θεοδοσίου και στη διάθεση του οποίου τέθηκαν οι προσωπικοί φάκελοι και οι φάκελοι των ετήσιων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων. Ο
- 15 Γενικός Διευθυντής προβαίνοντας στις συστάσεις του, ανέφερε τα εξής:

- "Από τους τέσσερις υπαλλήλους που περιέχονται στον κατάλογο των υποψηφίων προσοντούχοι είναι οι
- 20 πρώτοι τρεις, ενώ ο τέταρτος δεν ικανοποιεί την πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας για πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Εκπαιδευτή Οικοτεχνίας/Χειροτεχνίας, 1ης Τάξης. Από αυτούς με
- 25 βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - συστήνει για προαγωγή στη θέση την Τζοβάννα Σεργίου-Σουρουλλά, την οποία κρίνει ως την καταλληλότερη."

- Μετά την αποχώρηση του Γενικού Διευθυντή από τη
- 30 συνεδρίαση, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους των ετήσιων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και έλαβε επίσης
- 35 υπόψη τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή. Επιπρόσθετα η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, τα προσόντα καθώς και την αρχαιότητά τους και έκρινε, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα
- 40 ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, πως με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - το ενδιαφερόμενο μέρος Τζοβάννα Σεργίου-Σουρουλλά, η οποία είχε και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, υπερείχε των άλλων υποψηφίων και

αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτήν προαγωγή στη μόνιμη θέση Ανώτερου Εκπαιδευτή Οικοτεχνίας/Χειροτεχνίας, Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας σαν την πιο κατάλληλη από τους υποψηφίους.

5

Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 7/2/1991 (Παράρτημα 5) η Επιτροπή, αφού έλαβε γνώση πως το ενδιαφερόμενο μέρος Σουρουλλά με επιστολή της ημερομηνίας 14/1/1991 αποδέχτηκε την προσφορά, καθόρισε σαν ημερομηνία προαγωγής της στην επίδικη θέση την 15/2/1991.

10

Η πιο πάνω προαγωγή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 15/3/1991.

15

Η Επιτροπή, με επιστολή της ημερομηνίας 13/2/1991 (Παράρτημα 6), πληροφόρησε, μεταξύ άλλων, το δικηγόρο της αιτήτριας Κατσούρη-Θεοδοσίου πως η επιστολή του ημερομηνίας 21/12/1990 τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής.

20

Οι λόγοι που προβλήθηκαν για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ήταν οι ακόλουθοι:

1) Η Επιτροπή δε διενήργησε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσον οι υποψήφιοι κατείχαν το απαιτούμενο προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας.

25

2) Ο Γενικός Διευθυντής προέβη στις συστάσεις του χωρίς να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους και οι συστάσεις αυτές ήταν παντελώς αναιτιολόγητες.

30

3) Οι αιτήτριες υπερείχαν έκδηλα του ενδιαφερομένου μέρους.

35

4) Η απόφαση της Επιτροπής εστερείτο της δέουσας αιτιολογίας.

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακύρωσης υποστηρίχθηκε ότι η Επιτροπή ουδέποτε ερεύνησε κατά πόσον το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το απαιτούμενο προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής.

40

Από το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων οι οποίοι βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης και κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, προκύπτει ότι τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος ικανοποιούσαν το προσόν αυτό. Ειδικότερα, το ενδιαφερόμενο μέρος είναι κάτοχος πιστοποιητικού του Granville College, Ηνωμένου Βασιλείου, στο οποίο είχε φοιτήσει για το ακαδημαϊκό έτος 1975-1976 (βλέπε Ερυθρό 4 στο προσωπικό φάκελο αρ. 18035), καθώς και κάτοχος πιστοποιητικού του Mount Carmel International Training Centre for Community Services, Ισραήλ (βλέπε Ερυθρό 3 στο φάκελο).

Έχω ικανοποιηθεί πως τα πιο πάνω πιστοποιητικά που κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος αποτελούν επαρκές τεκμήριο πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Σκουφάρης ν. Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 244/85, ημερομηνίας 14/2/1990, *Δημοκρατία ν. Γεώργιου Χρίστου*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1070, ημερομηνίας 24/1/1991.)

Ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

Αμφότεροι οι δικηγόροι των αιτητριών ισχυρίστηκαν πως οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή ήταν παράνομες γιατί ήταν αναιτιολόγητες και γιατί αυτός δεν είχε προσωπική γνώση της εργασίας των υποψηφίων.

Έχει νομολογηθεί πως δεν είναι απαραίτητο η γνώση του Διευθυντή, ο οποίος προβαίνει σε συστάσεις, να είναι αποτέλεσμα απευθείας επαφής και γνώσης της εργασίας των υπαλλήλων, αλλά είναι δυνατόν να προέρχεται από πληροφορίες από οποιαδήποτε άλλη νόμιμη πηγή (*Mettas ν. Republic* (1985) 3 C.L.R. 250, 256, *Leonidou ν. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1918, *Yiannoulla Louca & Others ν. P.S.C. & Others*, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 777, 780, ημερομηνίας 16/6/1989, *Payiatsos ν. Republic* (1987) 3 C.L.R. 321, 328, *Νίκος Ζανόπουλος & Άλλος ν. Δημοκρατίας*, Υποθέσεις Αρ. 359/89 και 405/89 ημερομηνίας 12/2/1992, *Χρίστος Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπόθεση Αρ. 575/88, ημερομηνίας 28/6/1991).

Επίσης έχει νομολογηθεί σε σειρά αποφάσεων πως και όταν ακόμη οι συστάσεις του Διευθυντή Τμήματος στερούνται αιτιολόγησης, είναι έγκυρες εφόσον συνάδουν με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων. (Βλέπε *Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας*, 5 Υπόθεση Αρ. 188/89, ημερομηνίας 13/12/1989, *Ανδρέας Οικονόμου κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.*, Υποθέσεις Αρ. 128/89 και 274/89, ημερομηνίας 7/11/1990, *Σάββας Ξυστούρης κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.*, Υποθέσεις Αρ. 956/87 κ.λ.π., ημερομηνίας 13/3/1990 και *Ιουλία Παπαδοπούλου ν. Δημοκρατίας*, 10 Υπόθεση Αρ. 231/90, ημερομηνίας 28/5/1992.)

Μετά από προσεκτική μελέτη των φακέλων των υποψηφίων που τέθηκαν ενώπιόν μου, έχω καταλήξει πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Στην παρούσα 15 περίπτωση η σύσταση του Διευθυντή ήταν εναρμονισμένη με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων και δεν βρισκόταν σε οποιαδήποτε αντίθεση ή αντίφαση προς αυτά. Συνεπώς δεν ετίθετο θέμα παραγνώρισης ή απόδοσης σ' αυτές περιορισμένης βαρύτητας εκ μέρους 20 της Επιτροπής. Υπό τις περιστάσεις, η υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους σύσταση του Διευθυντή δεν ήταν παραπλανητική και η Επιτροπή ορθά την υιοθέτησε.

Οι δικηγόροι των αιτητριών έκαμαν εκτεταμένη αναφορά στην αξία, τα προσόντα και την πείρα των αιτητριών και υπέβαλαν πως η Επιτροπή δεν αξιολόγησε ορθά τα στοιχεία αυτά στα οποία οι αιτήτριες 25 υπερερούσαν έκδηλα του ενδιαφερομένου μέρους. Επίσης εισηγήθηκαν πως η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε 30 καθόλου την προσβαλλόμενη απόφαση, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατος ο δικαστικός της έλεγχος.

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρίασή της με ημερομηνία 21/12/1990 είχε ενώπιόν της την επιστολή του δικηγόρου 35 της αιτήτριας Θεοδοσίου, την οποία έθεσε υπόψη του Γενικού Διευθυντή προτού αυτός προχωρήσει στις συστάσεις του. Η προηγούμενη πείρα της αιτήτριας, για την οποία έγινε επίκληση στην πιο πάνω επιστολή, δεν μπορούσε από μόνη της να την καταστήσει έκδηλα 40 υπέρτερη των υπόλοιπων υποψηφίων. Τόσο οι αιτήτριες όσο και η ενδιαφερόμενη ικανοποιούσαν το υπ' αρ. (1)

απαιτούμενο προσόν της πενταετούς τουλάχιστον υπηρεσίας στη θέση Εκπαιδευτού Οικοτεχνίας 1ης Τάξης, καθώς και όλα τα υπόλοιπα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

5

Το ενδιαφερόμενο μέρος και η αιτήτρια Κατσούρη-Θεοδοσίου είχαν την ίδια αρχαιότητα, την 1/12/1978, ημερομηνία πρώτου διορισμού τους στην υπηρεσία, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κατά 15 μήνες αρχαιότερο της αιτήτριας Χριστοφόρου. Όσον αφορά την αξία, αιτήτριες και ενδιαφερόμενο μέρος είχαν εξαιρετη βαθμολογία καθόλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους, με κάποια υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους στις επιμέρους βαθμολογίες.

15

Είναι γνωστή νομολογιακή αρχή πως σε περιπτώσεις, όπως η υπό εξέταση, οι αιτητές θα πρέπει να αποδείξουν στο Δικαστήριο πως υπερείχαν έκδηλα του επιλεγέντος υποψηφίου. Αναφορικά με την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο "έκδηλη υπεροχή" παραπέμπω στο σχετικό μεταφρασμένο απόσπασμα από την υπόθεση *Hadjsavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, στη σελίδα 78:

"Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να βγαίνει από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή· με άλλες λέξεις, πρέπει να βγαίνει ως αναντίρροτο γεγονός, τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιο από την πρώτη ματιά.

30

Επειδή με τη φράση 'έκδηλη υπεροχή' εννοείται η υπεροχή ενός προσώπου, για να ευσταθήσει ισχυρισμός αυτού του είδους, πρέπει να είναι αυταπόδεικτος και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων."

35

Έχοντας εξετάσει με προσοχή τα επιχειρήματα των δικηγόρων των αιτητριών σε συνάρτηση με όλα τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, έχω καταλήξει πως οι αιτήτριες δεν έχουν αποδείξει ότι υπερείχαν έκδηλα του ενδιαφερομένου μέρους.

40

Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης είναι σαφής εφόσον αναφέρονται τα συγκεκριμένα στοιχεία στα οποία η Διοίκηση στήριξε την ουσιαστική κρίση της με τρόπο ώστε να είναι εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. Η σαφήνεια δεν είναι συνάρτηση της λεπτομέρειας, αρκεί η αιτιολογία να είναι σαφής, έστω και περιληπτική, εφόσον τα επί μέρους στοιχεία υπάρχουν αναλυτικά στο φάκελο. Η αιτιολογία που έδωσε η Επιτροπή στην υπό εξέταση υπόθεση, εφόσον παράθεσε όλα τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της πριν διαμορφώσει την τελική της κρίση, ήταν νόμιμη και επαρκής. Η Επιτροπή ενήργησε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας και η απόφαση που έλαβε ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, **Σάββας Κλεάνθους ν. Ε.Δ.Υ.**, Υπόθεση Αρ. 630/88, ημερομηνίας 31/7/1990, **Πυγμαλίων Δημητριάδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας**, Υποθέσεις Αρ. 636/90 και 639/90, ημερομηνίας 13/5/1992 και **Δημήτριος Ορφανίδης & Άλλος ν. Δημοκρατίας**, Υποθέσεις Αρ. 416/88 και 445/88, ημερομηνίας 25/6/1990.)

Οι προσφυγές απορρίπτονται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται, με έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.